

ÓVJUK GYERMEKEINKET !

A mai individualista, én-központú társadalom hajlamos arra, hogy elmulassza azt a feladatát, hogy fegyelmezett, szenvedélytől mentes magatartási formákat, valamint az elkötelezettség értékeit átörökítse gyermekeinkre. Minden gyermekben születésekor ott szunnyad a gondoskodás ösztöne, amit a szülőknek kell táplálniuk. A szülők közül ezt nagyon sokan elmulasztják, ezért fiataljaink egy része önimádata révén elveszti a másokra és a közjóra irányuló törekvését.

Az emberi magatartás hagyományos és időtálló kulturális értékei, amilyen az igazmondás, a mások tulajdonának tisztelete vagy az önfegyelem, manapság korántsem természetesek. Ehelyett az élvezetek habzsolása került a dobogó legfelső fokára, így a szenvedélybetegségek különböző formái és a korai, felelőtlen szexuális kapcsolatok, amelyek mind az egyénre, mind másokra ártalmasak.

Friss tanulmányok számolnak be arról, hogy a mai tizenévesek nem tartják fontosnak az önuralom, a könyörület és az elkötelezettség értékeit.

A társadalom nem az önuralomra buzdít. Sokkal inkább az önmegvalósításra és az élvezetek hajsolására ösztönöz, ami szabadság helyett szabadossághoz vezet (drogfogyasztás, alkoholizmus, stb.).

A szülők egyre kevesebb időt szánnak arra, hogy együtt legyenek gyermekeikkel. A családok kb. 54 %-ban széthullanak.

A rendezetlen családi élet a gyermekek kábítószerfogyasztásának egyik kiváltó oka lehet. A gyermekek rendkívül törekenyek, és nincs olyan köztük, aki sértetlenül átvészeli a mikrokörnyezet válságait. A válások is gyakran hozzájárulnak a problémák elmélyüléséhez.

A válás haragot, depressziót és bűntudatot ébreszt a gyermekben, ez pedig könnyen kábítószerre készíti. Válásor a gyermek szükségleteit csak a legkritább esetben veszik tekintetbe a szülők. A gyermek magára hagyottan vergődik, és elkeseredésében fordul a kábítószerhez.

Egy tizenhat éves lány története szemlélteti azt a fájdalmat, amelyet a válás során élnék át a gyermekek.

Orvosának az alábbiakat mesélte el:

„Az utóbbi időben több olyan dolgot műveltem, amivel fel akartam magamra hívni a figyelmet. Dühös voltam és sértődött, ezért soha nem tudtam beszélgetni anyukámmal. Állandóan veszekedtek apuval. Hogy érezné magát doktor, ha szülei közölnék Önnel, hogy válnak és Önnek kell eldöntenie, melyikükkel akar ezután élni? Voltaképpen csak annyit akartam elérni, hogy odafigyeljenek rám, és megértsék, hogy nem akarok dönteni kettőjük között. Azt akartam, hogy tudják, mindkettőjükre szükségem van. A mamám állandóan gyógyszerrel próbált lecsillapítani. Aztán meg elkezdtem kábítózni. Semmi sem jött össze. Az egész életem egy förtelmes nagy káosz.”

Nem a szülők válása volt a kizárólagos oka annak, hogy a fiatal lány elkezdett kábítószerrel foglalkozni, de nem volt kihez fordulnia a bajban, egyedül a barátaira számíthatott, akik történetesen kábítószerrel foglalkoztak. Ehhez hozzájárult még az is, hogy az édesanya több ízben gyógyszerrel próbálta megnyugtatni gyermekét. Mindez együttvéve hamar függőséghez vezetett.

Könnyen beláthatjuk, hogy ő és a hozzá hasonló tizenévesek miért lesznek kábítószer-élvezők. Ha nem látnak maguk körül olyan példamutató felnőtteket, akik az életvitelükkel valódi értékeket képviselnek, továbbá a különböző kísértések megzavarják a személyiségét, akkor problémáikkal képtelenek egyedül megbirkózni. Ilyenkor fordulnak a baráti környezethez feszültségoldó szerekként. Ezen kívül és nyilvánvalóan a kábítószer hatására a deviáns magatartási formák megjelennek, így az alkoholizmus, a bűnözés, az öngyilkosság.